

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXII. — Wydana i rozesłana dnia 10. sierpnia 1916.

Treść: № 247 Rozporządzenie celem przeprowadzenia rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. kwietnia 1916 o podatku od zysków wojennych.

247.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 8. sierpnia 1916

celem przeprowadzenia rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. kwietnia 1916. Dz. u. p. Nr. 103. o podatku od zysków wojennych.

Na zasadzie §§ 29. i 31. rozporządzenia cesarskiego z dnia 16. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 103. zarządza się w porozumieniu z Ministerstwem sprawiedliwości:

Rozdział I.

Podatek od zysków wojennych towarzystw.

Artykuł 1.

Towarzystwa, podlegające podatkowi (§ 1.).

Podatkowi od zysków wojennych według rozdziału I. rozporządzenia cesarskiego podlegają towarzystwa akcyjne, związki akcyjne, opierające się na cesarskim patencie z dnia 26. listopada 1852. Dz. u. p. Nr. 253, dalej towarzystwa komandytowe na akcje, gwarectwa górnicze, stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze tudzież towarzystwa z ograniczoną poręką, te ostatnie bez względu na to, czy mają opłacać podatek zarobkowy stosownie do § 115. punkt I., ustawy

z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58. wedle II. czy wedle I. działu ustawy o podatkach osobistych z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, w brzmieniu noweli z dnia 23. stycznia 1914. Dz. u. p. Nr. 13 (ust. o pod. osob.).

Artykuł 2.

Podstawa opodatkowania (§ 2.).

I. Podstawę opodatkowania stanowi nadwyżka przychodu, uzyskana (artykuł 8.) w poszczególnych wojennych latach obrotowych (artykuł 3.) w porównaniu z przeciętnym czystym przychodem (przeciętnym przychodem) miarodajnych lat obrotowych w czasie pokoju (lata przeciętne).

Nadwyżkę przychodu należy za każdy wojenny rok obrotowy osobno ustalić i opodatkować.

Przy towarzystwach zagranicznych należy wziąć za podstawę wyposrodkowania nadwyżki przychodu, podlegającej podatkowi, tylko wyniki obrotu w tutejszokrajowym przedsiębiorstwie (artykuł 7., l. 6.).

II. Odmienne od tego uważa się za nadwyżkę przychodu:

1. Przy towarzystwach tutejszokrajowych, które przed dniem 1. sierpnia 1914 nie ukończyły jeszcze roku obrotowego (towarzystwa nowopowstałe), czysty przychód, uzyskany w poszczególnych wojennych latach obrotowych (artykuły 5. do 7. i 9.), o ile przenosi 6 procentów kapitału zakładowego (artykuł 4.) wedle jego stanu z początkiem wojennego roku obrotowego.

2. Przy towarzystwach zagranicznych, które przed dniem 1. sierpnia 1914 nie prowadziły jeszcze przez pełny rok obrotowy tutejszokrajowego przedsiębiorstwa, czysty przychód tutejszokrajowego przedsiębiorstwa, uzyskany w poszczególnych wojennych latach obrotowych.

III. Pod nadwyżką przychodu, podlegającą podatki, należy rozumieć zawsze kwotę roczną, która ma być obliczoną z wyników pełnych lat; o ile dla tego obliczenia miarodajnym jest czysty przychód wojennych lat obrotowych lub lat obrotu w czasie pokoju, które obejmują dłuższy lub krótszy przeciąg czasu niż jeden rok, to należy go celem wypośredkowania nadwyżki przychodu przerahować na przychód roczny (artykuł 10., punkt II.).

IV. Jeśli w ogólnym rezultacie przedsiębiorstw jakiegoś towarzystwa okaże się w jednym z wojennych lat obrotowych strata, to należy ją w innych wojennych latach obrotowych potrącić od nadwyżki przychodu tych przedsiębiorstw, z których ona pochodzi, a mianowicie należy stratę w pierwszym wojennym roku obrotowym odliczyć najpierw od nadwyżki przychodu bezpośrednio następującego roku, stratę w późniejszych wojennych latach obrotowych jednakże najpierw od nadwyżki przychodu wcześniejszych wojennych lat obrotowych, począwszy od bezpośrednio poprzedzającego roku. O ile wedle tego stratę zaliczyć należy na nadwyżkę przychodu, od której już przypisano podatek od zysków wojennych, to należy przypis dodatkowo sprostować.

Wypośredkowanie straty następuje wedle zasad obowiązujących dla wypośredkowania czystego przychodu. Do straty należy doliczyć przypadający najniższy podatek wraz z dodatkami (artykuł 7., l. 2).

Celem uniknięcia podwójnego uwzględnienia straty należy przy uprzywilejowanych stowarzyszeniach oraz przy towarzystwach z ogr. por. stratę, która wedle § 94., lit. g, u. o pod. osob., względnie § 115., IV., l. 3, ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58, przy wymiarze podatku zarobkowego była traktowaną jako policzalna, znów wciągnąć do przychodu.

V. Jeśli obok przedsiębiorstw (gałęzi przedsiębiorstwa), podlegających podatki zarobkowemu, istnieją także wolne od podatku, to podstawę opodatkowania stanowi z wyjątkiem przypadku, wymienionego w artykule 7., l. 6, tylko nadwyżka przychodu z przedsiębiorstw (gałęzi przedsiębiorstwa), podlegających podatki zarobkowemu.

VI. Obowiązek do opłaty podatku odpada przy tutejszokrajowych i przy zagranicznych towarzystwach, jeśli roczna nadwyżka przychodu nie przekracza 10.000 K.

Artykuł 3.

Wojenne lata obrotowe (§ 2., ustęp 1.).

Za wojenne lata obrotowe mają uchodzić lata obrotowe, przypadające całkowicie lub częściowo na przeciąg czasu od dnia 1. sierpnia 1914 do dnia 31. grudnia 1916. Jeżeli na przykład rok obrotowy obejmuje przeciąg czasu 12 miesięczny począwszy a) od dnia 1. stycznia, b) od dnia 1. czerwca, c) od dnia 1. października, to uważa się za wojenne lata obrotowe w przypadku a) trzy lata kalendarzowe 1914, 1915 i 1916, w przypadku b) trzy w dniu 31. maja kończące się lata obrotowe 1914/15, 1915/16 i 1916/17, w przypadku c) cztery w dniu 30. września kończące się lata obrotowe 1913/14 do włącznie 1916/17 (artykuł 10., punkt IV.).

Także lata obrotowe, które obejmują przeciąg czasu więcej lub mniej niż 12 miesięczny, mają przy zająsci wymogów, wymienionych w ustępie 1., uchodzić za wojenne lata obrotowe (artykuł 2., l. 1, ustęp 2.).

Artykuł 4.

Kapitał zakładowy (§ 2., ustęp 2.; § 23.)

Kapitał zakładowy obejmuje:

1. Kapitał podstawowy, t. j. przy towarzystwach akcyjnych i związkach akcyjnych wpłacony kapitał akcyjny, przy towarzystwach komandytowych na akcje wpłacony komandytowy akcyjny kapitał wraz z wkładkami komplementaryuszy, przy gwaractwach kapitał gwaractwa, przy towarzystwach z ogr. por. wpłacony kapitał pierwotny, a przy stowarzyszeniach kwotę wpłaconych do interesu udziałów.

2. Kapitały, które przez współników oprócz tego kapitału podstawowego zostały przedsiębiorstwu trwale jako wkładka do interesu oddane, tak w szczególności przy gwaractwach włożone przez gwarków obok kapitału gwaractwa pieniądze celem przeprowadzenia nowych inwestycji, lub przy towarzystwach z ogr. por. wkładki pieniężne, użyte stale przez stowarzyszonych prócz wkładki pierwotnej do prowadzenia przedsiębiorstwa.

3. Rzeczywiste, w bilansie jako takie wykazane rezerwy, a zatem z wyłączeniem wszystkich rodzajów cichych rezerw jak również dla wyrównania ubytków w wartości i strat służących odłożeni (kont oznaczenia wartości).

Zarazem należy też uwzględnić dotowania, przekazane z czystego przychodu do rzeczywistych rezerw dopiero uchwałą walnego zgromadzenia, dalej przeniesienia zysku. Kwoty zarezerwowane z przychodów wojennych lat obrotowych wolno

jednakże tylko o tyle wciągać do kapitału zakładowego, o ile towarzystwo wykaże, że zarezerwowana suma ma służyć przedsiębiorstwu nie we formie prostego użytkowania kapitału, lecz przez bezpośrednie użycie do obrotu przedsiębiorstwa.

Wykazane w bilansie przeniesienia strat jak również kwoty zaczerpnięte na podstawie uchwały walnego zgromadzenia z funduszków rezerwowych należy odliczyć od kapitału zakładowego.

Wypośrodkowanie czystego dochodu.

Artykuł 5.

OGÓLNE ZASADY (§ 4.).

I. Czysty przychód tak wojennych lat obrotowych jak też lat obrotowych w czasie pokoju należy obliczyć wedle przepisów obowiązujących dla osobnego podatku zarobkowego przy uwzględnieniu następujących postanowień tego artykułu jak również artykułu 2. (IV., ustęp 2.), 6., 7. i 9. Wedle tych samych zasad należy też postępować w szczególności przy towarzystwach z ogr. por., podlegających powszechnemu podatkowi zarobkowemu.

II. Przy osądzaniu stosowności odpisów wartości i złożzeń do funduszków specjalnych (§ 95., lit. f, ustawy o pod. osob.) należy brać wzgląd na nadzwyczajne zmniejszenie wartości i strat spowodowane przez wojnę. Rozumieć pod tem należy obok zniszczeń wartości w urządzeniach przedsiębiorstwa na obszarze wojennym także wszystkie inne bezpośrednio lub choćby tylko pośrednio spowodowane przez wojnę straty, szczególnie w wierzytelnościach, dalej ubytki na wartości wskutek szczególnie intensywnego używania środków ruchu (maszyn, narzędzi itp.) w czasie wojny, dalej zmniejszenia wartości i strat, które wynikną wskutek późniejszego przystosowania przedsiębiorstwa do wymogów gospodarki pokojowej (ubytki na wartości urządzeń przedsiębiorstwa, które tylko dla celów przemysłu wojennego powstały, ubytki na wartości zapasów wobec zapłaconych cen wojennych itp.). Uwzględnić jednak należy też, czy tych strat nie wzięto już w danym wypadku dostatecznie w rachubę przez utworzenie rezerw dla strat wojennych po myśli rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 60

O ile odpisy w wojennych latach obrotowych nie zostaną uznane za stosowne, należy je wciągnąć do czystego przychodu bez względu na to, jakich pozycji czynnych dotyczą, w szczególności więc także wówczas, gdy je przeprowadzono w zapasach towarów i w innych pozycjach czynnych, podlegających szybszej reprodukcji w obrocie

przedsiębiorstwa. Z drugiej strony mogą towarzystwa żądać, aby od czystego przychodu wojennego roku obrotowego odliczono te objęte nim kwoty zysku, co do których będzie niezbicie wykazaniem (przez przedłożenie faktur, urzędowych cenników, orzeczeń rzeczoznawców itp.), że pochodzą one z niższego oszacowania zapasów w towarach i surowcach, wziętego za podstawę dla ostatniego bilansu pokojowego.

Natomiast należy w latach obrotowych w czasie pokoju odpisy i oznaczenia wartości zawsze uwzględniać w kwotach, przyjętych przy wymiarze podatku zarobkowego.

III. Wszystkie w wojennych latach obrotowych osiągnięte i zarachowane przychody z przedsiębiorstwa, których jednak nie wstawiono także do publicznie składanego rachunku przychodu w tychże latach (konta zysków i strat), należy wykazać osobno władzy podatkowej. To odnosi się w szczególności do przychodów, które poza kontem zysków i strat zostały użyte do odpisu pozycji czynnych, lub przekazane bezpośrednio do konta kapitału albo do rezerwy strat. O ile nie zostanie wykazaniem wolne od podatku użycie lub przeznaczenie takich przychodów, należy je w miarę postanowień ustawy o podatkach osobistych wciągnąć do czystego przychodu.

Artykuł 6.

Postanowienia odmienne od ustawy o podatkach osobistych: Zyski, niezarachowane w wojennych latach obrotowych (§ 14.).

I. Odmienne od postanowienia § 92. ust. o pod. osob. należy do przeznaczonego dla podatku od zysków wojennych obliczenia czystego przychodu, włączyć także te przychody, które osiągnięto wprawdzie już w wojennych latach obrotowych lecz ich w tych latach jeszcze nie zarachowano (zyski z interesów konsorcyalnych i syndykackich, z umów kartelowych i z innych związków dla interesów), dalej przyrost wartości zapasów (artykuł 5., II., ustęp 2.), jeżeli i o ile on powstał w wojennych latach obrotowych, jednakże nie został tu książkowo uwzględnionym.

Przytem nie stanowi żadnej różnicy, z jakich powodów zarachowanie dopiero później nastąpiło (zalegające rozliczenie się z interesantami, praktyka buchalteryczna, przeszkody wynikające z przedsiębiorstwa, przeoczenie itd.) i w jaki sposób zostały użyte przychody później zarachowane (dotowanie rezerw strat, bezpośrednio odpisanie od jakiejś pozycji czynnej itp.).

Przychody wymienionego, tu rodzaju należy włączyć do czystego przychodu ostatniego wojennego roku obrotowego, przyrost wartości wedle stanu przy końcu tego roku; towarzystwo może

jednak potrącić od przyrostu wartości kwotę, która odpowiada stosownemu uwzględnieniu niebezpieczeństwa straty, mającego się ocenić wedle oznaczonego wyżej czasu.

Co do dodatkowego zeznania należy rozróżniać:

1. Zyski, które zostały zarachowane dopiero po upływie ostatniego wojennego roku obrotowego, lecz jeszcze przed końcem roku 1918, mają być zeznane przez towarzystwa w przeciągu czterech tygodni po upływie tego roku obrotowego, w którym nastąpiło zarachowanie.

Zeznanie ma nastąpić zapomocą wyciągu z konta, który należy zaopatrzyć w oświadczenie pisemne tej treści, że inne przychody wymienione w § 14., ustęp 1., rodzaju nie zostały zarachowane w dotyczącym roku obrotowym.

2. Wszystkie zyski z wojennych lat obrotowych, nie zarachowane do końca roku 1918, należy wykazać władzy podatkowej, przedstawiając dokładnie poszczególne interesy, do dnia 31. stycznia 1919. Władza podatkowa może zarządzić włączenie tychże do podatku od zysków wojennych także przed ich zarachowaniem, jeśli wedle jej uznania nie zachodzą żadne ważne powody do dalszego odraczania zarachowania. Przedtem winna jednak władza podatkowa przesłuchać towarzystwo i na jego wniosek także rzeczoznawców.

3. Zeznanie przyrostu wartości zapasów ma nastąpić najdłużej w rok po zamknięciu ostatniego roku obrotowego.

II. Do zysków, które należy podług tego artykułu dodatkowo zeznać, należą także te części wojennych rezerw strat, utworzonych stosownie do rozporządzenia cesarskiego z dnia 11. marca 1915, Dz. u. p. Nr. 60, które pochodzą z przychodów wojennych lat obrotowych, przy wymiarze podatku zarobkowego zostały uznane jako policzalna pozycya do potrącenia i do chwili rozwiązania wojennej rezerwy strat (§ 1., ustęp 2. i 3. cytowanego rozporządzenia) nie zostały użyte stosownie do przeznaczenia.

III. Następstwa karne zaniedbanego zeznania po myśli punktu I., 1. 1., 2 i 3. postanawia artykuł 31., l. 2.

Artykuł 7.

Dalsze postanowienia odmiennie od ustawy o podatkach osobistych (§ 4., ustęp 1. i 3.; § 15.).

1. Odsetki od pożyczek hipotecznych, obligacji pierwszeństwa i innych częściowych zapisów długu

(§ 94., lit. c, ust. o pod. osob.) stanowią policzalną pozycję do potrącenia, a zatem należy je od podstawy podatku zarobkowego, użytej do celów wymiaru podatku od zysków wojennych, o ile w niej już w niej już były zawarte, znów odliczyć. Natomiast nie są policzalnymi także i przy podatku od zysków wojennych odsetki od wkładów spółników od kapitału (akcye, akcye pierwszeństwa, wkładki do interesu, udziały stowarzyszenia, wkładki komandytowców itp.), dalej także odsetki od pożyczek, które zostały udzielone towarzystwu z ogr. por. przez stowarzyszonych celem trwałego, korzystnego użycia w obrocie przedsiębiorstwa (§ 115., IV., l. 2. ustawy z dnia 6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58).

2. Dopuszczalną pozycję do potrącenia stanowi także osobny podatek zarobkowy wraz z dodatkami:

a) Rozumieć pod tem należy podatek zarobkowy, przypadający od czystego przychodu każdorazem w rachubę wchodzącego roku obrotowego w czasie pokoju lub wojennego roku obrotowego, który został obliczonym według przepisów o podatku zarobkowym, a więc nie zarachowany ewentualnie w dotyczącym roku podatek za rok poprzedni, lub kwotę odłożoną od rezerwy podatkowej (§ 94., lit. f, ust. o pod. osob.).

b) O ile w chwili wymiaru podatku od zysków wojennych nie będą znane procenty dodatku do podatku zarobkowego na rok podatkowy, który jest każdorazem miarodajnym stosownie do § 92., ust. o pod. osob., weźmie się za podstawę dla obliczenia dodatków wykazane przez towarzystwo stopy procentowe tego roku, na który po raz ostatni przypisano podatek zarobkowy. Towarzystwo może jednak stopy procentowe, ustanowione na rok podatkowy, który jest stosownie do § 92. ust. o pod. osob. miarodajnym, w terminie przedawnienia dodatkowo oznajmić władzy podatkowej celem sprostowania wyż oznaczonej pozycyci do potrącenia.

c) Przy towarzystwach z ogr. por., podlegających powszechnemu podatkowi zarobkowemu, należy wypośredkować potrącalną kwotę podatku zarobkowego podług tych postanowień, które obowiązują dla towarzystw z ogr. por., posiadających kapitał zakładowy ponad jeden milion koron. Celem obliczenia dodatków należy tę kwotę podatku rozdzielić w stosunku do przypisanych w poszczególnych gminach kwot powszechnego podatku zarobkowego z uwzględnieniem części przypadającej na siedzibę towarzystwa. Wszystkich

wykazów potrzebnych do obliczenia dodatków mają dostarczyć towarzystwa.

Zarachowany powszechny podatek zarobkowy wraz z dodatkami należy wciągnąć do czystego przychodu (§ 19.).

3. Do czystego przychodu nie należy doliczać tych kwot, których wyłożenie z ogólnych funduszków rezerwowych, uważanych stosownie do § 98. ust. o pod. osob. za nieopodatkowane, podlega podatкови po myśli II. działu ustawy o podatkach osobistych, o ile one jednak były już w nim zawarte (jak na przykład w przypadku, gdy kwotę podjętą z takiego funduszu przeniesiono do konta zysków i strat), to należy je odliczyć od czystego przychodu.

4. Wyłączalną z czystego przychodu wojennych lat obrotowych jest także, gdy zachodzą wymogi artykułu 9., nadwyżka wpływów z posiadanych akcji i udziałów w interesie innego towarzystwa.

5. Zarachowany podatek od zysków wojennych nie stanowi dopuszczalnej pozycji do potrącenia.

6. Przy tutejszokrajowych towarzystwach należy do czystego przychodu lat obrotowych w czasie pokoju i wojennych lat obrotowych wciągnąć z zastrzeżeniem postanowienia artykułu 33. także zagraniczne wyniki przedsiębiorstwa bez różnicy, czy się za granicą miejsce ruchu utrzymuje czy nie (§§ 87. do 89. ust. o pod. osob.).

Artykuł 8.

Przeciętny przychód (§ 5.).

1. Przeciętny przychód (artykuł 2.) należy obliczyć z wyników przedsiębiorstwa w pięciu ostatnich latach obrotowych (latach obrotowych w czasie pokoju), które bezpośrednio poprzedziły dzień 1. sierpnia 1914, przyczem należy wyłączyć obydwie lata, w których uzyskano najwyższy i najniższy czysty przychód.

Przy towarzystwach tutejszokrajowych należy rozumieć pod temi dwoma latami, które ma się wyłączyć, lata z najwyższym i najniższym czystym przychodem w stosunku do kapitału zakładowego (artykuł 4.), a zatem z każdorazem najkorzystniejszym i najniekorzystniejszym procentem rentowności. Za podstawę dla obliczenia procentu rentowności należy wziąć stan kapitału zakładowego przy końcu odnośnego roku obrotowego w czasie pokoju.

Przy towarzystwach pozakrajowych ma nastąpić ustalenie tych obu lat na podstawie absolutnych cyfr tutejszokrajowego czystego przy-

chodu, obliczonych dla poszczególnych lat obrotowych w czasie pokoju.

Jeżeli przed dniem 1. sierpnia 1914 upłynęły dopiero cztery lata obrotowe w czasie pokoju, to należy obliczyć przeciętny przychód z wyników przedsiębiorstwa w trzech ostatnich latach obrotowych w czasie pokoju.

Jeżeli jakieś towarzystwo wykazuje tylko trzy lub dwa lata obrotowe w czasie pokoju, to są te lata miarodajnymi dla wypośredkowania przecięcia. Jeżeli jest tylko jeden rok obrotowy w czasie pokoju, to należy wziąć za punkt wyjścia wyniki przedsiębiorstwa w tym jednym roku obrotowym.

II. Z czystych przychodów lat obrotowych w czasie pokoju (lat przeciętnych), które są wedle powyższego miarodajnymi, należy obliczyć przeciętny przychód. Przy towarzystwach tutejszokrajowych należy jednak wziąć jeszcze pod uwagę co następuje:

1. Jeśli podczas lat obrotowych w czasie pokoju nastąpiło podwyższenie kapitału zakładowego, to należy do przychodu czystego lat przeciętnych doliczyć najpierw za czas, w którym kapitał jeszcze nie był powiększonym, kwotę wynoszącą rocznie 6 procentów od tego zwiększenia kapitału i dopiero potem obliczyć przecięcie.

Jeśli podwyższony kapitał wpłaca się w kilku ratach, jak na przykład przy nowych emisjach akcji, to należy przyjąć ostatni termin wpłaty jako chwilę podwyższenia.

2. Jeśli z powodu strat nie ma żadnego przeciętnego przychodu lub jeśli tenże nie osiąga 6 procentów od kapitału zakładowego wedle jego stanu przy końcu ostatniego roku przeciętnego, to należy go przyjąć w wysokości 6 procentów od tego kapitału.

Przy nowo powstałych towarzystwach zastępuje się postanowienie artykułu 2., II., I 1.

3. Jeżeli kapitał zakładowy w wojennym roku obrotowym jest wyższym niż przy końcu ostatniego roku przeciętnego, to należy do przychodu przeciętnego dodać rocznie 6 procentów od podwyżki kapitału. To doliczenie ma nastąpić w pełnej kwocie rocznej, o ile kapitał już z początkiem wojennego roku obrotowego był podwyższony, gdy atoli podwyższenie nastąpiło w ciągu wojennego roku obrotowego, tylko w częściowej kwocie, odpowiadającej reszcie wojennego roku obrotowego.

4. Postanowienia I 1 i 3 będą stosowane do podwyżek kapitału, odnoszących się do wojennych lat obrotowych i do lat obrotowych w czasie pokoju, które trwają dłużej lub krócej niż 12 miesięcy, w ten sposób, iż czasokres, co do którego

doliczenie ma nastąpić, będzie każdym razem wypośredkowany ze stosunku między faktyczną długością takiego roku obrotowego a długością zwykłego roku (12 miesięcy).

5. Przy stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych jest bez wyjątku miarodajnym przyrost kapitału, znajdujący każdorazem wyraz w stanie kapitału z końcem roku.

III. Przy towarzystwach akcyjnych, które drogą fuzji przyjęły w ciągu lat obrotowych w czasie pokoju lub wojennych lat obrotowych inne towarzystwo akcyjne, należy wypośredkować przychód przeciętny przy równoczesnym uwzględnieniu wyników obrotu przedsiębiorstwa i, gdy się rozchodzi o towarzystwa tutejszokrajowe, także przy wzięciu pod uwagę kapitału zakładowego przyłączonego drogą fuzji towarzystwa.

Artykuł 9.

Posiadanie akcji lub udziałów innego towarzystwa (§ 8.).

Towarzystwa, które posiadają akcje lub udziały innego towarzystwa, są uprawnione do odcięcia od czystego przychodu wojennego roku obrotowego tej nadwyżki wpływów, którą pobrały w tym roku z akcji lub udziałów, jeżeli

1. posiadały w odnośnym wojennym roku obrotowym w chwili, gdy powzięta została uchwała o rozdziale zysku innego towarzystwa, więcej jak jedną piątą wszystkich akcji lub udziałów tegoż towarzystwa,

2. jeżeli to inne towarzystwo w roku, z którego przychodów pochodzą wymienione pod 1. nadwyżki wpływów, podpadło pod podatek od zysków wojennych.

Wysokość wyłączalnej nadwyżki wpływów zależy od ilości posiadanych akcji lub udziałów w chwili oznaczonej w ustępie 1., l. 1.

O ile ilość posiadanych akcji lub udziałów w wojennym roku obrotowym nie przewyższa ilości w ostatnim roku obrotowym w czasie pokoju, to należy wyłączalną nadwyżkę wpływów obliczyć według różnicy między udziałami w zysku, które na posiadaną w roku wojennym ilość w tymże roku przypadają, a udziałami w zysku, które przypadają na tę samą ilość akcji i udziałów w latach przeciętnych. Dla ilości posiadanych akcji i udziałów, przewyższającej stan ostatniego roku obrotowego w czasie pokoju, wynika wyłączalną nadwyżką wpływów z porównania udziałów z zysku, przypadających na tę ilość w wojennym roku obrotowym, z 6 procentowem oprocentowaniem kwoty, użytej na nabycie akcji i udziałów.

Wszystkie miarodajne okoliczności mają towarzystwa wiarygodnie wykazać.

Artykuł 10.

Wymiar podatku (§§ 3. i 6.).

I. Tutejszokrajowe towarzystwa mają opłacać podatek od zysków wojennych od tej części nadwyżki przychodu, która nie przekracza 5 procent kapitału zakładowego (artykuł 4.) wedle jego stanu z początkiem odnośnego wojennego roku obrotowego, w wysokości 10 procent, od tej części nadwyżki przychodu, która przekracza 5 procent, ale nie przekracza 10 procent kapitału zakładowego, w wysokości 15 procent, od każdego dalszego zaczętych lub pełnych 5 procent podnoszący się o 5 procent aż do najwyższego wymiaru w wysokości 35 procent.

Zagraniczne towarzystwa mają opłacać podatek podług wysokości nadwyżki tutejszokrajowego, podlegającego podatkowi przychodu. Podatek wynosi przy podlegającej podatkowi nadwyżce przychodu w kwocie nie większej niż

200.000 K.....	20 procent
od kwoty większej niż 200.000 K do 400.000 K.....	25
od kwoty większej niż 400.000 K do 700.000 K.....	30
od kwoty większej niż 700.000 K do 1,000.000 K.....	35
od kwoty większej niż 1,000.000 K. od nadwyżki przychodu.	40

II. Przy wojennych latach obrotowych, które trwają dłużej lub krócej niż 12 miesięcy, należy podatek, przypadający od wypośredkowanej według artykułu 2., punkt III. rocznej nadwyżki przychodu, przeliczyć na rzeczywisty czas trwania wojennego roku obrotowego i przypisać w wynikającej stąd wyższej lub niższej kwocie.

III. Podatek należy wymierzyć w ten sposób, że z rocznej nadwyżki przychodu podlegającej podatkowi nie może po odcięciu podatku pozostać mniej niż 10.000 K.

Przy zagranicznych towarzystwach nie może ponadto z podlegającej podatkowi rocznej nadwyżki przychodu wyższego stopnia po odcięciu podatku od zysków wojennych nigdy mniej pozostać, niż z najwyższej nadwyżki przychodu bezpośrednio niższego stopnia pozostaje po odcięciu przypadającego podatku.

IV. Przy towarzystwach, których pierwszy wojenny rok obrotowy kończy się przed dniem

31. grudnia 1914, należy przypisać podatek, przypadający od nadwyżki przychodu ostatniego wojennego roku obrotowego, tylko o tyle, o ile on przenosi podatek, wymierzony od nadwyżki przychodu pierwszego wojennego roku obrotowego. To postanowienie jest jednak ważnem tylko co do tych przypadków, w których ostatni wojenny rok obrotowy sięga poza dzień 1. sierpnia 1917.

Artykuł 11.

Zastanowienie lub przeniesienie przedsiębiorstw (§ 7.).

Podatek od zysków wojennych należy przypisywać zawsze także od nadwyżki przychodu tego wojennego roku obrotowego, w którym wskutek zastanowienia przedsiębiorstwa lub jego przeniesienia na inną osobę albo wskutek przeistoczenia w inną formę prawną lub w jakiś inny sposób zajdą zmiany w stosunkach towarzystwa podlegającego podatkowi. W tego rodzaju przypadkach należy nadwyżkę przychodu uzyskaną w wojennym roku obrotowym wypośredkować podług artykułu 2. i przypisać podatek od zysków wojennych, który przypada od niej stosownie do artykułu 10., za czas ostatniego roku obrotowego.

Przy przeniesieniu przedsiębiorstw (także przy fuzji lub przeistoczeniu w inną formę prawną) należy przypadający za ostatni rok obrotowy podatek, nie naruszając przepisanej w artykule 41., punkt II., odpowiedzialności odbiorcy, zawsze przypisać oddawcy.

Jeżeli jakieś towarzystwo wszystkie swe przedsiębiorstwa lub ich część przeniesie na osobę, nie podlegającą podatkowi od zysków wojennych towarzystw, prowadzi jednak dalej ruch na rachunek odbiorcy lub ułoży się co do prowadzenia ruchu na rachunek odbiorcy od weześniejszego terminu, to należy przypisać podatek oddawcy także odnośnie do nadwyżki przychodu z czasów tego prowadzenia ruchu. Przytem należy w ten sposób postępować, że się nadwyżkę przychodu wypośredkuje na podstawie wyników dotyczącego wojennego roku obrotowego i z obliczonego od niej podatku przypisuje przenoszącemu towarzystwu część przypadającą na czas prowadzenia ruchu.

Przy stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych nie należy uzyskania lub utraty udogodnień przewidzianych w § 85. ust. o pod. osob. uważać za równoznaczne z powstaniem nowego przedsiębiorstwa.

Artykuł 12.

Właściwość władzy podatkowej.

Podatek od zysków wojennych ma wymierzać ta władza podatkowa I. instancyi, która jest powołaną do wymierzania osobnego podatku zarobkowego.

Ministerstwo skarbu może jednak także zarządzić, że wymiar podatku od zysków wojennych ma przeprowadzić inna władza podatkowa aniżeli powołana do wymiaru podatku zarobkowego.

Jeśli do wymiaru podatku od zysków wojennych za późniejszy wojenny rok obrotowy właściwą jest inna władza podatkowa, aniżeli odnośnie do weześniejszych wojennych lat obrotowych, to ma wymiar podatku za te lata, o ile on jeszcze nie nastąpił, przedsięwziąć władza podatkowa obecnie właściwa.

Artykuł 13.

Postępowanie.

1. Władza podatkowa ma najpierw obliczyć czysty przychód wojennego roku obrotowego przy użyciu aktów wymiarowych podatku zarobkowego. Przychód przeciętny ma być tylko wówczas obliczonym, gdy czysty przychód wojennego roku obrotowego wynosi więcej niż 10.000 K i gdy przy towarzystwach lutejskokrajowych przenosi o więcej niż 10.000 K kwotę, wynoszącą 6 procent od kapitału zakładowego wedle jego stanu przy końcu ostatniego roku przeciętnego.

2. Sprostowania czystego przychodu, obliczonego w celu wymiaru podatku zarobkowego (artykuły 6., 7. i 9.), celem wymiaru podatku od zysków wojennych i inne ustalenia, jak ustalenie chwili wpłaty podwyższonego kapitału podstawowego, należy przeprowadzać przy współdziałaniu towarzystwa. Ono jest obowiązane do dostarczenia na wezwanie wyjaśnień i środków pomocniczych, potrzebnych do wymiaru podatku od zysków wojennych.

3. Towarzystwa z ogr. por., podlegające powszechnemu podatkowi zarobkowemu, są obowiązane do obliczenia czystych przychodów każdego wojennego roku obrotowego i pięciu lat obrotowych w czasie pokoju od dnia 1. sierpnia 1914 wstecz podług przepisów, obowiązujących dla osobnego podatku zarobkowego i do ich zeznania wedle dołączonego wzoru. Zeznanie może być złożone za więcej lat obrotowych na jednym formularzu zeznania.

Zeznanie wraz z potrzebnymi środkami pomocniczymi (§ 110. ust. o pod. osob.) należy wnieść w 14 dniach po zgodnem ze statutami lub w inny sposób podług przepisów udzielonem zatwierdzeniu zanknięcia rachunkowego, najdłużej jednak w sześć miesięcy po upływie wojennego roku obrotowego. Za wojenne lata obrotowe, co do których termin ten już upłynął, jak również za lata obrotowe w czasie pokoju należy podać zeznania do właściwej władzy podatkowej w ciągu sześciu tygodni, počawszy od dnia ogłoszenia tego rozporządzenia. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może władza podatkowa pozwolić na prośbę towarzystwa na stosowne przedłużenie sześciotygodniowego terminu.

Jeśli zeznania lub rachunkowe środki pomocnicze, potrzebne do ich sprawdzenia, nie zostaną w odpowiednim czasie wniesione, to należy postąpić stosownie do § 112. ust. o pod. osob.

Wykazania przeciętnego przychodu można zaniechać, jeżeli towarzystwo zgodzi się w zeznaniu na to, aby ten przychód został przyjętym w wysokości 6 procentów od mającego się wykazać kapitału zakładowego (artykuł 4.) przy końcu ostatniego roku obrotowego w czasie pokoju.

4. Prawa i obowiązki władz podatkowych i towarzystw w postępowaniu przy wymiarze osobnego podatku zarobkowego mają ważność także w odniesieniu do wymiaru podatku od zysków wojennych.

W szczególności może władza podatkowa zmusić karami porządkowymi towarzystwo, obowiązane do podatku, do współdziałania przy ustaleniu podstawy opodatkowania i wydawać swe wezwania przy określeniu terminu ze skutkami prawnymi, przewidzianymi w § 112. ust. o pod. osob.

5. Władza podatkowa może wezwać towarzystwa do ponownego potwierdzenia, względnie do sprostowania zeznań do podatku zarobkowego, wniesionych przez nie przed obwieszczeniem cesarskiego rozporządzenia.

Artykuł 14.

Nakaz zapłaty.

Podatek od zysków wojennych należy podać do wiadomości podatnika zapomocą nakazu zapłaty. W nakazie zapłaty lub w jego załączniku należy przedstawić obliczenie nadwyżki przychodu podlegającej podatki. Jeśli wypośrodkowanie przeciętnego przychodu zostało już raz podanem do wiadomości podatnika, to należy się powoływać na to w następnych nakazach zapłaty i uwidaczniać tylko sprostowanie przeciętnego przychodu, przed-

sięwzięte z uwagi na podwyższony kapitał zakładowy wojennego roku obrotowego.

Artykuł 15.

Rekurs.

Przeciwko wymiarowi przysługuje podatnikowi prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej. Rekurs nie powoduje odroczenia co do uiszczenia przypisanego podatku i co do kroków celem jego ściągnięcia.

Przeciętny przychód, ustalony prawomocnie przy pierwszym wymiarze podatku od zysków wojennych, nie może być więcej zacepionym przy wymiarze podatku za następne wojenne lata obrotowe; tylko, o ile ma być sprostowanym przeciętny przychód wskutek podwyższenia kapitału zakładowego w późniejszych wojennych latach obrotowych, jest dopuszczalnem zacepienie tego sprostowania.

Zarzuty, które są wyłącznie skierowane przeciw wymiarowi podatku zarobkowego, nie mogą być ze skutkiem prawnym podniesione w rekursie przeciw wymiarowi podatku od zysków wojennych.

Jeżeli jednak pierwotny wynik wymiaru podatku zarobkowego zostanie w drodze prawa w taki sposób zmienionym, iż narusza to obowiązek opłaty podatku od zysków wojennych lub wysokość podatku od zysków wojennych, to winną jest władza podatkowa I. instancyi sprostować podatek z urzędu. Przeciw zarządzeniu władzy podatkowej przysługuje podatnikowi prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej.

Rozdział II.

Podatek od zysków wojennych poszczególnych osób.

(§§ 9. do 16. i 19.).

Artykuł 16.

Osoby obowiązane do podatku.

Podatek od zysków wojennych wedle rozdziału II. rozporządzenia cesarskiego mają opłacać osoby fizyczne i leżące masy spadkowe (osoby poszczególnie), które odnośnie do dochodu pochodzącego z lat wojennych podlegają zasadniczo podatki dochodowemu w myśl § 153. ust. o pod. osob. i artykułu 1. rozporządzenia wykonawczego do IV. działu ustawy o podatkach osobistych (rozp. wyk. IV.). Nadwyżka dochodu ze źródeł oznaczonych w § 153., l. 1, ustęp 1., drugie zdanie, jest jednak tylko pod tym warunkiem

wyjęta z pod opodatkowania, iż podlega ona dowodnie już w tym kraju, z którego pochodzi, jakimś podatki tego samego rodzaju co podatek od zysków wojennych i że dotyczący kraj odnośnie do nadwyżki dochodu wymienionego wyżej rodzaju postępuje wobec Austrii podług zasad wzajemności (recyprocyta).

Artykuł 17.

Uwolnienia.

I. Od podatku od zysków wojennych są uwolnione:

1. Osoby wymienione w § 154. ust. o pod. osob. co do nadwyżki dochodu z oznaczonych tam źródeł.

2. Kwoty, które zostały dowodnie jako datki obrócone na cele opieki wojennej w rozmiarze oznaczonym w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 31. października 1914, Dz. u. p. Nr. 315, względnie w rozporządzeniu Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 316, i w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 29. maja 1916, Dz. u. p. Nr. 164, o ile zostały one ofiarowane na rzecz instytucji opiekuńczych o charakterze urzędowym jak Czerwony Krzyż, Biuro pomocy wojennej Ministerstwa spraw wewnętrznych, Urząd opieki wojennej Ministerstwa wojny, Austriacki wojskowy fundusz wdów i sierót i w przeciągu jednego roku kalendarzowego (roku wojennego) wynosiły najmniej 500 K, a przy ogólnym dochodzie w wysokości ponad 30.000 K co najmniej 5 procent od dochodu. Podatnik jest obowiązany wykazać ofiarowane datki przez przedłożenie potwierdzenia odbioru instytucji opiekuńczej.

3. Wygrane losowe i loteryjne, o ile je podatnik wiarogodnie wykáže.

4. Nadwyżki dochodu z poborów służbowych i wynagrodzeń za pracę oraz poborów tytułem zaopatrzenia z tutejszokrajowych kas państwowych, nadwornych, krajowych, powiatowych lub gminnych lub z c. i k. wspólnych kas. dalej z funduszy publicznych bez ograniczenia co do wysokości. Tutaj należą także pobory duchownych z opłat stułowych, dalej wypłacone z państwowych lub ze zrównanych z nimi publicznych kas taksy egzaminowe, czesne i t. p.

5. Nadwyżki dochodu z poborów służbowych i wynagrodzeń za pracę oraz poborów tytułem zaopatrzenia innego rodzaju niż oznaczony pod liczbą 4. jeśli nie przekraczają one za rok 4000 K.

Jeżeli taka nadwyżka dochodu przekracza kwotę 4000 K. to podlega ona bez naruszenia postanowienia art. 24., l. 3, podatki od zysków wojennych nie tylko co do częściowej kwoty, przekraczającej tę granicę, lecz co do pełnej kwoty.

Celem ocenienia granicy 4000 K należy pobory służbowe pochodzące z różnych źródeł razem zliczyć. Jeśli jednak wedle artykułu 18. dolicza się pobory służbowe członków gospodarstwa domowego. to należy celem ocenienia tej granicy brać pod uwagę pobory służbowe każdego członka z osobna.

6. Nadwyżki wpływów z udziałów w przedsiębiorstwie tutejszokrajowego towarzystwa z ograniczoną poręką, w którym nie uczestniczyło więcej niż 6 osób fizycznych jako członkowie towarzystwa.

Wolną od podatku jest tylko przypadająca na członka towarzystwa część rozdzielonej nadwyżki przychodu, która przy towarzystwie została już rzeczywiście poddana pod podatek od zysków wojennych.

Celem obliczenia nadwyżki wpływów należy, jeśli udział w przedsiębiorstwie w chwili rozdziału zysku był w latach wojennych wyższym lub niższym niż w latach pokojowych, wziąć dla porównania stosunkowo podwyższone lub niższe wpływy roku 1913 (lat przeciętnych).

7. Osoby, których nadwyżka dochodu, podlegająca podatki, nie przenosi 3000 K. Do osób, które stosownie do art. 16. (§ 153. ust. o pod. osob.) nie podlegają podatki co do całej swej nadwyżki dochodu, stosuje się to postanowienie tylko wówczas, gdy udowodnią, że ich cała nadwyżka dochodu włącznie z wolną od podatku nie przenosi kwoty 3000 K. Co do osób, które wskutek przybycia do obszaru, w którym obowiązuje to cesarskie rozporządzenie, lub wskutek opuszczenia tego obszaru lub przejścia majątku z powodu śmierci mają opłacać podatek od zysków wojennych tylko od nadwyżki dochodu za krótszy przeciąg czasu niż jeden rok (artykuł 20., l. 1), należy nadwyżkę dochodu celem ustalenia wolnej od podatku granicy (3000 K) przerachować na kwotę roczną.

II. Co do osób, które prócz nadwyżki dochodu uwolnionej stosownie do punktu I. l. 3 do 6. posiadają jeszcze inną nadwyżkę dochodu. należy celem ocenienia obowiązku podatkowego i celem wymiaru podatku wliczyć uwolnioną nadwyżkę dochodu; one mają z podatku obliczonego podług całej nadwyżki dochodu uiścić kwotę częściową przypadającą stosunkowo na część podlegającą podatki.

Artykuł 18.

Opodatkowanie gospodarstwa domowego.

Celem wymierzenia podatku od zysków wojennych należy w odpowiednim zastosowaniu § 157. ust. o pod. osob. i artykułu 3., I., rozp. wyk. IV. do dochodu głowy gospodarstwa domowego doliczyć dochód członków gospodarstwa

domowego według stanu stosunków gospodarstwa domowego z końcem dotyczącego roku wojennego (1914, 1915, 1916), względnie, jeżeli obowiązek do podatku od zysków wojennych ustal przed końcem roku, według stanu z końcem tego krótszego przeciągu czasu. Jeżeli stosunki gospodarstwa domowego w roku wojennym różnią się od stosunków w roku 1913 (w latach przeciętnych), to należy dochody poszczególnych wchodzących w rachubę osób z roku 1913 (z lat przeciętnych) celem odpowiedniego porównania w ten sposób złączyć lub rozdzielić, aby się miarodajny dochód lat pokojowych składał z dochodów tych samych osób co dochód roku wojennego.

Członkowie gospodarstwa domowego odpowiadają za tę część podatku od zysków wojennych, która przypada stosunkowo na ich nadwyżkę dochodu.

Jeżeli w latach, które mają być porównane, rozpoczęło się lub ustало płacenie zasiłków na utrzymanie między rodzicami i dziećmi lub między małżonkami (§ 157., ustęp 5., ust. o pod. osob.) lub zaszła zmiana w ich wysokości, to nie należy brać zasiłków w rachunek celem obliczenia nadwyżki dochodu ani przy dającym jako pozycyi do potrącenia ani przy biorącym jako wpływ.

Artykuł 19.

Nadwyżka dochodu podlegająca podatkowi.

1. Podstawę opodatkowania stanowi nadwyżka dochodu lat 1914, 1915 i 1916; za każde z tych lat należy ją z osobna obliczyć.

Za nadwyżkę dochodu uważa się kwotę, o którą przenosi dochód uzyskany w latach 1914, 1915 lub 1916 (lata wojenne) dochód uzyskany w roku 1913 (rok pokojowy). Na życzenie podatnika należy w miejsce dochodu roku 1913 wziąć celem porównania przecięcia z lat 1911, 1912 i 1913 (lata przeciętne).

2. Za dochód roku 1913 (lat przeciętnych) i roku wojennego uważa się sumę uzyskanych w każdym z tych lat kalendarzowych wpływów, które w myśl § 159. ust. o pod. osob. podlegają zasadniczo podatkowi dochodowemu, po potrąceniu oznaczonych tamże wydatków.

Miarodajnym jest także przy źródłach dochodu, które w ciągu roku powstały lub wygasły (§ 156., ustęp 2., ust. o pod. osob.), dochód rzeczywiście uzyskany. Poza tem należy stosować postanowienia ustawy o podatkach osobistych co do obliczenia dochodu podlegającego podatkowi, w szczególności postanowienia §§ 158. do 171., i artykułu 3., II., dalej artykułów 4. do 9. i 12. do 28. rozp. wyk. IV. ze zmianami wynikającymi z artykułów

16. i 18. tego rozporządzenia tudzież z następujących postanowień.

Dochód miarodajny należy przyjąć w razie, jeśli został ustalonym celem wymiaru podatku dochodowego, w kwocie ustalonej; w innym razie ma nastąpić samoistne obliczenie dochodu (artykuł 26., I., ustęp 2.).

Kwoty halerzowe, wynikające przy obliczeniu dochodu, należy pominać. (Porównaj także artykuł 24., I. 4.)

3. Celem porównania z całkowitym dochodem roku wojennego należy także i w tym przypadku wziąć całkowity dochód roku pokojowego (lat przeciętnych), jeśli on bądźto w całości bądźżeż w części nie podlegał tutejszokrajowemu podatkowi dochodowemu; dochód nie poddany podatkowi dochodowemu musi być jednak wiarygodnie wykazany przez podatnika. Jeżeli nadwyżka dochodu podlega wedle artykułu 16. tylko w części podatkowi od zysków wojennych, ponieważ dochód z zagranicznych źródeł już za granicą został poddany podatkowi od zysków wojennych, a zatem ma być wyłączonym (§ 153., I. 1, ustęp 1., drugie zdanie, ust. o pod. osob.), lub jeśli co do osób mieszkających zagranicą podlega podatkowi w krajach tutejszych tylko dochód płynący z tutejszokrajowych źródeł (§ 153., I. 2 i 3, ust. o pod. osob.), to należy także i dochód roku pokojowego (lat przeciętnych) o tyle tylko wziąć do porównania, o ile on pochodzi z odpowiednich źródeł.

4. Jeśli przy wymiarze podatku dochodowego obliczenie odbywa się podług lat gospodarczych (bilansowych), które nie schodzą się z latami kalendarzowymi (§ 156., ustęp 4., ust. o pod. osob.), to należy zliczać stosunkowe części dochodu tych lat gospodarczych, odpowiadające okresom tworzącym rok kalendarzowy. Jednakże należy tę część zysku roku bilansowego 1916/17, która przypada na rok kalendarzowy 1916, ustalić w jej rzeczywistej wysokości; podatnik ma ją na żądanie wykazać.

5. Co do osób prowadzących porządne księgi (§ 163., ustęp 3., § 165. ust. o pod. osob.) należy stosować odpowiednio postanowienia artykułu 5., II. o uwzględnianiu odpisań w latach wojennych i niższych oszacowań zapasów w latach pokojowych, dalej artykułu 5., III., o przychodach zarachowanych bezpośrednio w bilansie poza rachunkiem przychodów.

6. Podatek od zysków wojennych nie stanowi policzalnej pozycyi do potrącenia (§ 15.).

7. Jeżeli dochód roku 1913 (dochód przeciętny) wynosi mniej niż 10.000 K, to należy go celem obliczenia nadwyżki dochodu przyjąć w wysokości 10.000 K. Postanowienie to nie stosuje

się do osób, które stosownie do artykułu 16. (§ 153. ust. o pod. osob.) nie są obowiązane do podatku od całej swej nadwyżki dochodu.

Artykuł 20.

Przyjazd, wyjazd, przejście majątku.

1. Jeżeli dochód wskutek przyłączenia do obszaru, w którym obowiązuje to cesarskie rozporządzenie, lub wskutek opuszczenia tego obszaru lub przejścia majątku z powodu śmierci nie obejmuje przeciągu czasu pełnego roku, to należy dochód tego krótszego przeciągu czasu przeliczyć celem wyśredkowania nadwyżki dochodu na dochód roczny. Na życzenie podatnika może być na rok 1913 (lata przeciętne) przyjęty cały rzeczywisty dochód tego roku (lat przeciętnych) z włączeniem dochodu w krajach tutejszych nie podlegającego podatkowi, względnie dochodu spadkodawcy (l. 2), jeżeli zostanie wiarygodnie wykazany. Jeśli wywymienione zdarzenie zaszło w roku wojennym, to należy z podatku rocznego przypisać tylko kwotę częściową, przypadającą stosunkowo na krótszy przeciąg czasu.

2. Dochód z majątku odziedziczonego po rozpoczęciu się roku 1913 (lat przeciętnych) należy tylko co do tej kwoty traktować jako nadwyżkę dochodu dziedzica, o którą on przenosi dochód uzyskany z tego majątku w roku 1913 (w latach przeciętnych). W ten sam sposób należy postępować także w przypadkach przeniesienia majątku przez wyznaczenie wiana lub przez umowę o oddanie pomiędzy rodzicami (dziadkami) a dziećmi (wnukami) lub między małżonkami.

W tym celu należy, jeśli przejście majątku nastąpiło przed rokiem 1914, wyłączyć wpływy, które przypadły z przeniesionego majątku poprzednikowi w prawie w roku 1913 (w latach przeciętnych), z jego dochodu i doliczyć do dochodu następcy w prawie; jeśli przejście majątku miało miejsce w ciągu jednego z lat wojennych, to ma — wyjąwszy przypadki uregulowane pod liczbą 1 — wyłączenie, względnie doliczenie tylko w tej kwocie nastąpić, która stosunkowo odpowiada przeciągowi czasu od przejścia majątku do końca roku wojennego.

Artykuł 21.

Wpływy nie zarachowane w latach wojennych.

1. Postanowienia artykułu 6., I., o przychodach uzyskanych w latach wojennych, jednakże w tych latach nie zarachowanych mają być odpowiednio stosowane.

Skutki karne zaniechanego zeznania tych przychodów postanawia artykuł 31., I 2.

2. Jeżeli przy wymiarze podatku dochodowego za lata podatkowe 1915 do 1922 zostanie stwierdzonym majątek, z którego przychody nie zostały jeszcze przy poprzedzającym wymiarze poddane podatkowi dochodowemu, to należy przyjąć, że ten majątek pochodzi z nadwyżek dochodu lat wojennych, jeśli podatnik nie wykaże, że on pochodzi z wpływów nie podlegających podatkowi od zysków wojennych lub z wpływów już opodatkowanych; należy go w jego całej wysokości doliczyć do dochodu bezpośrednio poprzedzającego roku wojennego, miarodajnego dla obliczenia nadwyżki dochodu.

Artykuł 22.

Nadzwyczajne wpływy lub niedobory.

1. Wygrane losowe i loteryjne z roku 1913 (z lat przeciętnych) należy wyłączyć z dochodu tych lat. Jeśli dochód tych lat był wskutek innych nadzwyczajnych jednorazowych wpływów znacznie wyższym lub wskutek nadzwyczajnych niedoborów znacznie niższym niż zwyczajnie, to może być przyjęta podług swobodnego uznania komisji (artykuł 26., I., ustęp 2., lit. c) stosowna normalna kwota dochodu przy wyłączeniu nadzwyczajnych wpływów, względnie niedoborów. Jako takie nadzwyczajne wpływy w dochodzie wchodzi w rachubę kwoty uzyskane z nadzwyczajnych wyjęć lasu, zarobki pochodzące z długoletniej czynności jak nadzwyczajne honoraria autorskie lub kwoty uzyskane z sprzedaży wynalazków, dalej nadzwyczajne jednorazowe zyski ze spekulacji, wpływ wieloletnich zaległych czynnych odsetek od kapitału i t. p. a jako nadzwyczajne niedobory znaczne zmniejszenia dochodu wskutek klęsk elementarnych i nadzwyczajnych przerw ruchu, zapłata wieloletnich zaległych odsetek od długów i t. p.

2. Zastrzega się Ministrowi skarbu prawo wyłączenia w poszczególnych godnych uwzględnienia wypadkach na prośbę podatnika po wysłuchaniu organu wymiarowego z dochodu lat wojennych w całości lub w stosownej częściowej kwocie nadzwyczajnych nie powtarzających się rokrocznie wpływów, które przedstawiają się jako wynik wieloletniej, przed rokiem 1914 rozpoczętej czynności, lub na osiągnięcie których może podatnik liczyć z reguły dopiero w dłuższych okresach czasu, lub nadzwyczajnych jednorazowych wpływów z czynności umysłowej nie uprawianej zawodowo, a to pod tym warunkiem, że te wpływy nie stoją w żadnym w ogóle związku ze stosunkami stworzonymi przez wojnę. Należą tu w szczegól-

ności kwoty uzyskane z nadzwyczajnych wyrębów lasu (porównaj artykuł 15., l. 3, rozp. wyk. IV.), o ile nie przedstawiają się one jako uzyskane w roku wojennym nadzwyczajne zyski, kwoty uzyskane ze sprzedaży wynalazków, przygodne honorarya autorskie za niezawodowe prace naukowe i t. p., o ile one nie tylko przedstawiają się jako nadzwyczajne wpływy, lecz przypadają także tylko przypadkowo na okres wojenny.

Artykuł 23.

Uwzględnienie strat.

Jeżeli w ogólnym wyniku gospodarstwa prowadzonego przez pewną osobę okaże się w jednym z lat 1914, 1915 lub 1916 strata, to należy ją w innych latach potrącić od nadwyżki dochodu z tych źródeł dochodu, z których ona pochodzi, a to stratę roku 1914 najpierw od nadwyżki dochodu roku 1915, ewentualnie od nadwyżki dochodu roku 1916, stratę roku 1915 od nadwyżki dochodu roku 1914, ewentualnie roku 1916, stratę roku 1916 najpierw od nadwyżki dochodu roku 1915, ewentualnie roku 1914. O ile podług tego należy stratę zaliczyć na nadwyżkę dochodu, od której już został przypisanym podatek od zysków wojennych, należy dodatkowo przypis odpowiednio sprostować.

Artykuł 24.

Wysokość podatku od zysków wojennych.

1. Podatek wynosi od pierwszych zaczętych lub pełnych 10.000 K	5 procent,
od następnych zaczętych lub pełnych 10.000 K	10
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	15
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	20
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	25
od następnych zaczętych lub pełnych 20.000 K	30
od następnych zaczętych lub pełnych 200.000 K	35
od następnych zaczętych lub pełnych 200.000 K	40
od kwot wyższych (ponad 500.000 K)	45

2. Podatek należy jednak w ten sposób wymierzyć, aby w nadwyżki dochodu podlegającej podatкови po odciążeniu podatku nie pozostało

mniej niż 3000 K. Podatek należy zatem przy nadwyżkach dochodu do włącznie 3157 K tylko w tej kwocie wymierzyć, o którą przenosi nadwyżka dochodu wolną od podatku kwotę 3000 K.

3. Poprzednie postanowienie (l. 2) należy także stosować odpowiednio do nadwyżek dochodu z prywatnych poborów służbowych oraz poborów tytułem zaopatrzenia (artykuł 17., l. 1, l. 5, i II.), a to w ten sposób, aby podatnikowi z tej nadwyżki dochodu pozostała nieukrócona kwota 4000 K.

4. Nadwyżkę dochodu należy — z wyjątkiem nadwyżki aż do wysokości 3157 K (l. 2, zdanie drugie) — zaokrąglić w dół na kwotę podzielną przez 20.

Jeśli tylko częściowa kwota podatku zostaje przypisaną (artykuł 17., II., artykuł 20., l. 1), to należy pominać wynikające z obliczenia kwoty halerzowe.

Artykuł 25.

Właściwość do przeprowadzenia wymiaru.

Wymiar podatku od zysków wojennych ma przyprowadzać ta władza podatkowa I. instancji, która jest właściwą do przypisania podatku dochodowego za rok następujący bezpośrednio po każdorazowym roku wojennym.

Gdyby jednak stosownie do tego miała wymierzenie podatku od zysków wojennych od nadwyżki dochodu późniejszego roku przedsięwziąć inna władza podatkowa aniżeli odnośnie do nadwyżki dochodu roku wcześniejszego, to ma wymierzenie za te lata — o ile ono jeszcze nie nastąpiło — przeprowadzić władza podatkowa właściwa ze względu na rok późniejszy.

Podług tych samych zasad oznacza się także właściwość powołanych do współdziałania komisji szacunkowych dla podatku dochodowego. (Artykuł 26.; §§ 177. do 198. ust. o pod. osob.; artykuł 46. do 50. rozp. wyk. IV.)

Artykuł 26.

Zasady dla przeprowadzenia wymiaru.

1. Władze podatkowe mają opierając się na aktach wymiarowych podatku dochodowego ustalić osoby podlegające przypuszczalnie podatкови od zysków wojennych jak również dochód roku wojennego i roku 1913 (lat przeciętnych).

O ile dochód lub kwota częściowa dochodu nie mogą być przyjęte w kwocie wziętej za podstawę dla wymiaru podatku dochodowego (artykuł 19., l. 2, ustęp 3.), należy je samoistnie

ustalić. Ustalenie to jest obowiązkiem właściwej komisji szacunkowej dla podatku dochodowego (artykuł 25.):

- a) jeżeli rzeczywiście uzyskany dochód z powodu powstania lub odpadnięcia źródła lub z powodu przybycia do obszaru, w którym obowiązuje cesarskie rozporządzenie, lub opuszczenia tego obszaru w ciągu roku nie został wogóle włączony do oszacowania dla podatku dochodowego albo nie w swej rzeczywistej wysokości;
- b) jeżeli dla podatku dochodowego za rok 1918 wzięto za podstawę zysk roku bilansowego 1916/1917, a zatem jeżeli zysk częściowy za przeciąg czasu, przypadający na rok kalendarzowy 1916, ma być obliczonym w rzeczywistej wysokości (artykuł 19., l. 4);
- c) jeżeli należy rozstrzygnąć, czy na podstawie artykułu 22. mają być wyłączone nadzwyczajne pożyczki; o ile powzięcie decyzji zastrzeżeniem jest Ministrowi skarbu (artykuł 22., l. 2), ma komisja eo do tego przedłożyć swą opinię;
- d) jeżeli chodzi o obliczenie częściowego dochodu, który jest wprawdzie ustalonym do podatku dochodowego w rzeczywistej wysokości, jednakże łącznie z innymi dochodem jak z dochodem spadkodawcy, głowy gospodarstwa domowego itp.;
- e) jeżeli podatnik prostuje (artykuł 27., III.) zeznany lub przyjęty do wymiaru podatku dochodowego dochód roku 1913 (lat przeciętnych).

II. Z dochodu roku wojennego i roku 1913 (dochód przeciętny) mają władze podatkowe przez porównanie wypośrodkować nadwyżkę dochodu i ustalić jej część podatkowi podlegającą.

Jeśli ma miejsce odliczenie strat z innych lat (artykuł 23.), to należy je dać do ustalenia przez komisję.

Potem należy obliczyć kwotę podatku wedle artykułu 24.

Artykuł 27.

Postępowanie przy przeprowadzeniu wymiaru.

I. Każde do przeprowadzenia wymiaru podatku od zysków wojennych potrzebne faktyczne ustalenie, które nie nastąpiło przy przeprowadzeniu wymiaru podatku dochodowego, wymaga postępowania przy współdziałaniu podatnika, do którego stosują się odpowiednie przepisy IV. i VI. działu

ustawy o podatkach osobistych i wydanych do tychże przepisów wykonawczych, w szczególności postanowienia o prawach i obowiązkach władz podatkowych (komisji szacunkowych i ich przewodniczących) i podatników.

II. Podatnicy mają zeznać uzyskany w latach wojennych dochód niżej oznaczonego rodzaju (§ 202. ust. o pod. osob., artykuły 29., 43., l. 3, 4, 6, 7 rozp. wyk. IV.):

- a) Dochód, który stosownie do § 153. ust. o pod. osob. i do wydanych na zasadzie § 285. ust. o pod. osob. zarządzeń nie podlega podatkowi dochodowemu, jednakże w myśl artykułu 16. ma być uwzględnionym przy wymiarze podatku od zysków wojennych;
- b) dochód ze źródeł, które w ciągu roku powstały lub wygasły, w tej kwocie, którą dochód w tym roku rzeczywiście osiągnął;
- c) w przypadku przybycia do obszaru, w którym rozporządzenie cesarskie obowiązuje, lub opuszczenia tego obszaru dochód uzyskany w roku przybycia lub wyjazdu.

Zeznania za lata 1914 i 1915 należy wnieść do właściwej władzy podatkowej (artykuł 25.) bez osobnego wezwania w ciągu dni 14 po ogłoszeniu tego rozporządzenia, zeznania za rok 1916 w terminie wyznaczonym do wnoszenia zeznań do podatku dochodowego za rok 1917. W przypadkach godnych uwzględnienia może na prośbę podatnika dozwolić władza podatkowa stosownego przedłużenia terminu.

Zeznanie ma być skutecznym przy użyciu formularza zeznania do podatku dochodowego podług formularza A artykułu 32. rozp. wyk. IV., który należy zaopatrzyć w uwagę „do podatku od zysków wojennych“. O ile wchodzi w grę dochód roku 1916, może być jego zeznanie połączonym z zeznaniem do podatku dochodowego za rok 1917 i użytą do tego rubryka „objaśnienia“ formularza zeznania do podatku dochodowego.

Podatnikowi wolno czynić w zeznaniach także inne podania lub stawiać wnioski.

Jeśli zeznania nie zostaną w terminie wniesione, to należy postąpić w myśl § 205. ust. o pod. osob. (art. 30. i 43., l. 2 i 3, rozp. wyk. IV.).

Podatnicy mogą być także wezwani przez władzę podatkową do ponownego potwierdzenia względnie sprostowania swych zeznań wniesionych do podatku dochodowego przed ogłoszeniem rozporządzenia cesarskiego.

III. Jeżeli dochód roku 1913 (lat przeciętnych), zeznany do podatku dochodowego lub wzięty za podstawę wymiaru, został przez podatnika

sprostowanym dopiero po ogłoszeniu rozporządzenia cesarskiego, to należy takie sprostowanie tylko wtedy uwzględnić, jeżeli podatnik wykaże wiarygodnie wysokość nadwyżki dochodu podlegającej podatкови od zysków wojennych i zrzeknie się prawa zaczepienia sprostowania przypisu podatku dochodowego odpowiednio do sprostowania dochodu z powodu przedawnienia lub z powodu amnestyi podług artykułu II. noweli do podatków osobistych. Jeśli dowód zostanie uznany za nieudany, to należy wziąć za punkt wyjścia wyniki przeprowadzonego wymiaru podatku dochodowego lub gdyby on przed sprostowaniem jeszcze nie był przeprowadzonym, dochód pierwotnie zeznany.

Artykuł 28.

Nakaz zapłaty.

Władza podatkowa ma oznajmić podatnikowi kwotę podatku od zysków wojennych, który on ma uiszczyć, za pomocą nakazu zapłaty, w którym należy także przedstawić obliczenie nadwyżki dochodu.

Wyciąg z wygotowanych nakazów zapłaty, zawierający oznaczenie podatników, dochód roku wojennego i roku pokojowego (dochód przeciętny), nadwyżkę dochodu podlegającą podatкови i kwotę podatku od zysków wojennych należy wyłożyć do publicznego wglądu. Wyłożenie ma następować po upływie każdego półrocza. Do wyciągów należy wciągać także dodatkowe przypisy lub sprostowania.

Artykuł 29.

Środki prawne.

I. Przeciwno wynikowi przeprowadzonego wymiaru przysługuje podatnikowi i, o ile przy wymiarze współdziałała komisja szacunkowa, także władzy podatkowej prawo odwołania. Dla władzy podatkowej rozpoczyna się termin odwołania z dniem, w którym wpłynie do niej protokół odnośnego posiedzenia komisji szacunkowej.

Odwołania nie posiadają skutku odraczającego odnośnie do zapłaty przypisanego podatku i co do zarządzeń celem jego ściągnięcia.

II. Do rozstrzygnięcia odwołania obowiązana jest bez naruszenia postanowienia punktu III. krajowa władza skarbowa.

Jeżeli jednak władza podatkowa uzna w przypadkach niżej podanych żądanie podniesione w odwołaniu za uzasadnione, to ma ona sama rozstrzygnąć, pozostawiając prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej.

a) jeśli chodzi wyłącznie o błąd rachunkowy zaszyły przy wymierzeniu;

b) jeśli zamiast kwoty dochodu, mającej być samoistnie ustaloną, została wzięta za podstawę obliczenia nadwyżki dochodu kwota dochodu, wzięta za podstawą wymiaru podatku dochodowego lub odwrotnie;

c) jeśli z dochodem z odziedziczonego majątku (artykuł 20.) lub z dochodem podlegającym doliczeniu wedle § 157. ust. o pod. osob. (artykuł 18.) mylnie postąpiono;

d) jeśli dochód roku pokojowego nie został ustalonym według przecięcia lat 1911 do 1913 (artykuł 19., l. 1., ustęp 2.); lub

e) jeśli opodatkowaniu została poddana także wolna od podatku nadwyżka dochodu z udziałów towarzystwa z ogr. por. (artykuł 17., l. 1. 6).

III. O ile ustalenie dochodu nastąpiło stosownie do artykułu 26., l. 1., ustęp 2., przez komisję szacunkową, należy w postępowaniu odwoławczem zasięgnąć uchwały komisji odwoławczej, w przypadkach atoli rozstrzygnięcia przez władzę podatkową (punkt II., ustęp 2., lit. b do e) uchwały komisji szacunkowej.

IV. Zarzutów przeciw wynikowi przeprowadzonego wymiaru podatku dochodowego nie można ze skutkiem prawnym podnosić w odwołaniach i rekursach przeciw podatкови od zysków wojennych.

Jeśli jednak pierwotny wynik przeprowadzonego wymiaru podatku dochodowego zostanie w drodze prawa zmienionym w taki sposób, iż wpływa to na obowiązek do podatku od zysków wojennych lub na wysokość podatku, to ma władza podatkowa I. instancyi sprostować podatek z urzędu. Przeciw sprostowaniu przysługuje podatnikowi prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej.

V. Odwołania i rekursy są wolne od stempla.

VI. Poza tem ma być stosowaniem postępowanie przepisane dla odwołań przeciw podatкови dochodowemu (§§ 218. do 223. ust. o pod. osob. i artykuły 61. do 64. rozp. wyk. IV.).

VII. Przeciw rozstrzygnięciom krajowej władzy skarbowej przysługuje podatnikowi i — o ile współdziałała komisja (punkt III.) — także przewodniczącemu komisji odwoławczej z powodu mylnego zastosowania ustawy lub z powodu istotnych wadliwości postępowania prawo zażalenia do trybunału administracyjnego. (Ustawa z dnia 22. października 1875, Dz. u. p. Nr. 36 z roku 1876, § 225. ust. o pod. osob., artykuł 65. rozp. wyk. IV.).

Rozdział III.

Postanowienia wspólne.

Artykuł 30.

Płatność. Wolność od dodatków.

(§§ 17. i 18.)

Podatek od zysków wojennych należy każdorazowo wpłacać w dwu równych ratach, z których pierwsza płatną jest 30 dni po doręczeniu nakazu zapłaty, druga po upływie dalszych sześciu miesięcy.

Do zapłaty można użyć stosownie do obwieszczenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. kwietnia 1916, Dz. u. p. Nr. 109, papierów czwartej austriackiej pożyczki wojennej. Papiery mogą być złożone podług wyboru podatnika albo we właściwym urzędzie podatkowym (miejskiej kasie) albo w pocztowej kasie oszczędności. W obu przypadkach ma płaćca strona dokładnie oznaczyć przypis podatku od zysków wojennych, na poczet którego chce płacić, przez określenie nakazu zapłaty (numer, data), władzy wymierzającej, miejsca wpłaty i kwoty przypisanego podatku; prócz tego ma podać dokładny adres mieszkania. Na złożone papiery należy wydać stronie urzędowe poświadczenie.

Przypisu podatku od zysków wojennych w celu wymierzenia dodatków i obliczenia opłat nie uskutecznia się.

Artykuł 31.

Postanowienia karne.

(§§ 19. i 26.)

Postanowienia karne V. działu ustawy o podatkach osobistych i wydanych do niej przepisach wykonawczych mają być stosowane w miarę następujących postanowień:

1. Jeżeli przez ukrócenie lub zatajenie podatku (§§ 239., 240., 241., ustęp 3., §§ 243. i 244., ustęp 3., ust. o pod. osob.) popełnione po ogłoszeniu rozporządzenia cesarskiego, zostanie prócz podatku zarobkowego lub dochodowego także podatek od zysków wojennych ukróconym lub na ukrócenie narażonym, to należy obok kary za ukrócenie lub zatajenie podatku zarobkowego lub dochodowego nałożyć także karę za ukrócenie lub zatajenie podatku od zysków wojennych.

2. Kto staje się winnym jedynie co do podatku od zysków wojennych czynu lub zaniechania, karygodnego według V. działu ustawy o podatkach osobistych, podpada karze według tego działu w ten sposób, że dla wymiaru kary w myśl § 241.,

ustęp 1. i 2., i § 244., ustęp 1. i 2., ust. o pod. osob. należy wziąć na podstawę podatek od zysków wojennych.

Za zatajenie podatku według §§ 243. i 244. ust. o pod. osob. uważa się także i zaniechanie dodatkowego zeznania uzyskanych w latach wojennych, jednakże w tych latach nie zarachowanych zysków lub zaniechanie wykazania zysków nie zarachowanych do końca roku 1918 (§ 14., artykuł 6., I. i II., i artykuł 21., I. 1).

3. Członkowie zarządu, osobiście odpowiedzialni spółnicy, kierownicy przedsiębiorstwa i likwidatorowie, przy zagranicznych towarzystwach zastępcy i odpowiedzialni kierownicy tutejszo-krajowych filii, którzy świadomie działają wbrew przepisom rozporządzenia cesarskiego co do zabezpieczenia podatku od zysków wojennych z zamiarem narażenia na szwank poboru podatku od zysków wojennych, będą karani grzywną do 50.000 K.

Jeśli z okoliczności można powziąć, że naruszenie przepisów nastąpiło wprawdzie świadomie, lecz nie w zamiarze narażenia na szwank podatku, należy nałożyć grzywnę do 10.000 K (§ 26.).

Orzeczenie karne co do tych czynów karygodnych ma wydawać władza podatkowa właściwa dla podatku od zysków wojennych. (§ 256., ustęp 2., ust. o pod. osob.)

Artykuł 32.

Postanowienia ogólne.

(§ 19.)

1. Postanowienia ogólne zawarte w VI. dziale ustawy o podatkach osobistych i w przepisach wykonawczych do tego działu, a mianowicie:

§§ 262. do 265.; artykuł 2. (wnoszenie zeznań i składanie oświadczeń);

§§ 263., 266.; artykuł 3. (masy spadkowe i odpowiedzialność);

§§ 267., 268.; artykuły 4., 5. (doręczenia);

§ 269.; artykuł 6. (obowiązek do udzielania wyjaśnień organom wymiarowym);

§§ 270., 271.; artykuł 7. (pomoc władz i sądów);

§§ 272. do 279.; artykuł 8. (wgląd do ksiąg);

§ 280.; artykuł 9. (wstęp do lokalności przemysłowych);

§ 281.; artykuł 36., III., i 46., I. 2, przep. wyk. IV., artykuł 7., I. 2, ustęp ostatni, przep. wyk. V. (najwyższe kierownictwo wymiaru i delegowanie organów wymiarowych lub karnych);

§ 282.; artykuł 10. (wnoszenie środków prawnych);

§§ 283., 284.: artykuł 11. (pobór podatku i odsetek zwłoki; przedawnienie);

§ 286; artykuł 13. (przywrócenie do poprzedniego stanu)

mają być także co do podatku od zysków wojennych odpowiednio stosowane.

2. Postanowienie § 123. ust. o pod. osob. o ustawowem prawie zastawu będzie odpowiednio stosowanem przy podatku od zysków wojennych towarzystw.

3. Wszystkie osoby, które od obowiązanej do podatku od zysków wojennych poszczególnej osoby, nabyły po dniu 1. sierpnia 1914 przedmioty majątkowe darmo lub w drodze interesu pokrywającego darne przysporzenie, odpowiadają za podatek od zysków wojennych przenoszącego aż do wysokości wartości przeniesionego przedmiotu; jednakże może przyjemca, wykazawszy zużycie w dobrej wierze, spowodować ograniczenie odpowiedzialności do wzbogacenia, które jeszcze pozostało. On może się dalej uwolnić od odpowiedzialności, jeśli wykaże, że rozchodzi się o darne rozporządzenia w wypełnieniu ustawowego obowiązku, o okazjne podarunki odpowiadające zwyczajom lub o rozporządzenia w stosownej wysokości, uczynione na cele dobroczynne, lub takie, przez które uczyniono zadość moralnemu obowiązkowi lub względem przyzwoitości.

4. Za miarodajny wedle § 1. ustawy o przedawnieniu z dnia 18. marca 1878, Dz. u. p. Nr. 31, rok administracyjny, w którym powstała należność podatkowa, ma uchodzić:

co do towarzystw odnośnie do podatku od zysków wojennych

od nadwyżki przychodu wojennych lat obrotowych, ubiegłych przed rokiem 1916. rok 1916,

od nadwyżki przychodu wojennych lat obrotowych, ubiegłych później, jednakże przed rokiem 1917, rok 1917.

od nadwyżki przychodu pozostałych wojennych lat obrotowych rok 1918;

co do poszczególnych osób odnośnie do podatku od zysków wojennych

od nadwyżki dochodu lat 1914 i 1915 rok 1916,

od nadwyżki dochodu roku 1916 rok 1917.

W myśl § 3. cyt. ust. jest miarodajną zapadalność pierwszej raty podług § 17. rozporządzenia cesarskiego (artykuł 30.).

Artykuł 33.

Przestrzeganie wzajemności.

(§ 19.)

Minister skarbu jest w miarę § 285. ust. o pod. osob. także i co do podatku od zysków wojennych upoważnionym do wydawania zarządzeń i zawierania umów, odstępujących od przepisów rozporządzenia cesarskiego i od tego rozporządzenia.

Istniejące już układy celem uniknięcia podwójnego opodatkowania będą co do podatku od zysków wojennych tylko o tyle stosowane, o ile wchodzi w rachubę podatek tego samego rodzaju tego kraju, w którym układ jest zawartym.

Rozdział IV.

Zabezpieczenie podatku od zysków wojennych.

Ograniczenie rozdziału zysków w tutejszokrajowych towarzystwach (§§ 20. do 23.).

Artykuł 34.

Zasady ogólne.

Towarzystwom tutejszokrajowym wolno po ogłoszeniu rozporządzenia cesarskiego za wojenne lata obrotowe tylko o tyle rozdzielać kwoty zysków ponad przecięcie z czasu przed wojną, o ile im pozostanie z rozporządzalnych według statutu i wykazanych w bilansie rezerw wraz z kwotami odłożonemi z bieżącego zysku conajmniej kwota, równająca się przypadającym do rozdziału nadwyżkom.

Temu ograniczeniu podlegają, o ile na żądanie strony stosownie do artykułu 43. nie zostanie wydanem wyjątkowe zarządzenie, także towarzystwa, które w wojennych latach obrotowych nie uzyskają nadwyżki przychodu podlegającej podatkowi od zysków wojennych i rozdział zysków przedsięwzięcia bez wyjątku z rezerw uzbieranych już w czasie pokoju, dalej też towarzystwa z wolnemi od podatku przedsiębiorstwami odnośnie do swego całego rozdziału zysku.

Artykuł 35.

Rozdział zysku (§ 20., ustęp 1.).

Pod kwotami zysków (artykuł 34.) należy rozumieć wszystkie zyski przypadające do rozdziału bez względu na sposób ich zarachowania, ich nazwę i miarę ich rozdziału.

Do kwot zysków nie należy doliczać świadczeń, które formalnie podjęto wprawdzie z bilansowego czystego zysku lub z rezerw zysku, które jednak faktycznie stanowią wydatki przedsiębiorstwa,

tak w szczególności tantemy wypłacone funkcyonaryuszom na podstawie umowy (§ 95., lit. h, ust. o pod. osob.) jak również remuneracye, które otrzymują funkcyonaryusze za swe pełnienie służby z czystego zysku (§ 95., lit. i, ust. o pod. osob.). Nie należy doliczać dalej ofiar, podarunków i darów, o ile one według obowiązujących ustaw nie stanowią przedmiotu opodatkowania.

Artykuł 36.

Przeciętny rozdział w latach obrotowych w czasie pokoju (§ 21.; § 20., ustęp 2.).

Przy wypośrodkowaniu przeciętnego rozdziału należy w ogólności postępować według zasad ustanowionych w artykule 8. dla wypośrodkowania przeciętnego czystego przychodu.

Jednakże należy mieć wzgląd na następujące odmiennie postanowienia:

1. Przy obliczeniu wchodzi w rachubę tylko kapitał podstawowy; innych wkładek członków towarzystwa jak również rezerw (artykuł 4., l. 2 i 3) nie bierze się zatem w rachubę.

2. Przy obliczeniu najniższego wymiaru przeciętnego rozdziału należy we wszystkich przypadkach wziąć za punkt wyjścia stan kapitału podstawowego przy końcu wojennego roku obrotowego.

3. Przeliczenia rozdziałów zysku za wojenne lata obrotowe, które obejmują dłuższy lub krótszy przeciąg czasu niż jeden rok (12 miesięcy), na jeden rok nie uskutecznia się; przy takich wojennych latach obrotowych należy przeciwnie wziąć za punkt wyjścia rzeczywiście uskuteczniiony rozdział zysku i przeciwstawić mu celem wypośrodkowania przypadłych do rozdziału nadwyżek rozdział przeciętny, przerachowany na rzeczywisty czas trwania odnośnego wojennego roku obrotowego.

Artykuł 37.

Związane rezerwy (§ 20., ustęp 1.).

Do rezerw, w wysokości których dopuszczalne są nadwyżki rozdziału, zalicza się tylko prawdziwe, bilansem objęte i jako takie wykazane odłożenia (artykuł 4., l. 3) wraz z kwotami odłożonego zysku z przychodów uzyskanych w wojennych latach obrotowych.

Te rezerwy muszą być wedle statutu rozporządzalne. To nie ma miejsca przy odłożeniach, których statutowe przeznaczenie może być zmienionem tylko za zezwoleniem władzy nadzorczej.

Jeżeli towarzystwo nie posiada jeszcze odpowiednich rezerw, to musi je utworzyć z bieżącego zysku przy sposobności rozdziału nadwyżek.

Rezerwy, związane już przez rozdział nadwyżek za poprzednie wojenne lata obrotowe, nie mogą być już więcej wstawione w rachunek przy rozdziale nadwyżek późniejszych wojennych lat obrotowych.

Rezerwy pozostają w wysokości przypadłych do rozdziału nadwyżek związanymi aż do zupełnego uiszczenia wymierzonego za ostatni wojenny rok obrotowy podatku od zysków wojennych.

Artykuł 38.

Dodatkowe uskutecznienie zabezpieczenia (§ 22.).

Towarzystwa tutejszokrajowe, które, nie rozporządzając dostatecznymi rezerwami (artykuł 37.), uskuteczniły już rozdział nadwyżek za ubiegły przed ogłoszeniem cesarskiego rozporządzenia wojenny rok obrotowy, muszą dodatkowo uskutecznić utworzenie takich rezerw ze zysku pozostałych wojennych lat obrotowych, a jeśli on na to nie wystarcza, ze zysku następujących po nich lat obrotowych. Jak długo to dodatkowe uskutecznienie nie zostanie w zupełności przeprowadzonym, lub podatek od zysków wojennych nie zostanie za wszystkie wojenne lata obrotowe zapłaconym, nie jest dopuszczalnym rozdział nadwyżek ponad przecięcie.

Utworzenie osobnej rezerwy przy zagranicznych towarzystwach (§ 25.).

Artykuł 39.

Zagraniczne towarzystwa winny wstawić 40 procent nadwyżki przychodu podlegającej podatkowi od zysków wojennych do osobnej rezerwy, która ma być osobno wykazaną w tutejszokrajowym specjalnym bilansie.

Jeżeli rozporządzono już czystym przychodem ubiegłego przed ogłoszeniem rozporządzenia cesarskiego wojennego roku obrotowego, to należy odłożyć osobną rezerwę za taki rok z góry z tutejszokrajowego czystego przychodu pozostałych wojennych lat obrotowych, a o ile on na to nie wystarcza, z przychodu następujących po nich lat obrotowych.

Osobną rezerwę należy ulokować w tutejszokrajowych państwowych zapisach długu i złożyć w pocztowej kasie oszczędności, w Banku austriacko-węgierskim lub w jakiejś innej tutejszokrajowej instytucji kredytowej pod zamknięciem na rzecz skarbu państwa.

Osobnej rezerwy nie można z powodu innych roszczeń wciągać do egzekucyi ani też obejmować zarządzeniami zabezpieczającymi. Aż do uiszczenia podatku od zysków wojennych ani towarzystwo, ani też w razie jego rozwiązania likwidatorowie nie mogą nią dowolnie rozporządzać.

W miarę uiszczenia podatku może być zamknięcie całkiem lub częściowo uchylonem. Władza podatkowa winna wydać towarzystwu na jego żądanie poświadczenie, uprawniające towarzystwo do podjęcia w instytucji kredytowej oznaczonej przez władzę podatkową części papierów wartościowych.

Wspólne postanowienia dla tutejszokrajowych i zagranicznych towarzystw.

Artykuł 40.

Wykazanie skutecznego zabezpieczenia. Badanie wykazania przez władzę podatkową.

Wypełnienie obowiązków nałożonych na towarzystwa w artykułach 34. do 39. należy wykazać przed władzą podatkową, właściwą według artykułu 12. do wymierzenia podatku od zysków wojennych w 14 dni po zgodnym ze statutami lub w inny sposób odpowiednio do przepisów skutecznym zatwierdzenie zamknięcia rachunkowego, najdłużej jednak w sześć miesięcy po upływie odnośnego wojennego roku obrotowego, ewentualnie równocześnie z przedłożeniem środków pomocniczych do wymierzenia podatku zarobkowego, względnie podatku od zysków wojennych.

Opieszale towarzystwa ma wezwać władza podatkowa do przedłożenia dowodu w 14 dniowym terminie. Do przedłożenia można także bez naruszenia postanowień karnych § 26. zmusić przez nałożenie kar porządkowych do 2000 K. Do postępowania stosować odpowiednio należy postanowienia § 250. ust. o pod. osob.

Jeśli władza podatkowa uzna, że zarządzeniem tego rozdziału nie stało się wogóle zadość, lub też tylko niezupełnie, to winna wezwać towarzystwo zapomocą rezolucji przy podaniu powodów do natychmiastowego usunięcia podniesionych wadliwości.

Przeciw rezolucji przysługuje towarzystwu prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej w przeciągu 30 dni.

Artykuł 41.

I. Rozwiązanie i przeistoczenie towarzystw. II. Przeniesienie przedsiębiorstw towarzystwa (§ 24.).

I. Dobrowolne rozwiązania oraz przeistoczenia towarzystw (artykuł 11.) są przed wymierzeniem i uiszczeniem podatku od zysków wojennych dopuszczalne tylko za zgodą władzy podatkowej właściwej wedle artykułu 12.; takie uchwały można zatem wciągnąć do rejestru handlowego (stowarzyszeń) tylko wtedy, gdy towarzystwa

przedłożą poświadczenie władzy podatkowej, że przeciw rozwiązaniu lub przeistoczeniu nie podnosi się żadnych zarzutów.

Władza podatkowa winna dać zezwolenie, jeżeli istnieje dostateczne zabezpieczenie dla podatku od zysków wojennych (zastawienie tutejszokrajowych papierów wartościowych, poręka osób zasługujących na kredyt).

Przeciw odmówieniu zezwolenia przysługuje towarzystwu prawo rekursu do krajowej władzy skarbowej w przeciągu dni ośmiu.

Pod dobrowolnym rozwiązaniem należy rozumieć tylko rozwiązanie towarzystwa, spowodowane przez dobrowolną uchwałę uczestników (akcyonaryuszy, członków towarzystwa, stowarzyszonych itd.), nie należy jednak rozumieć także rozwiązania wskutek upływu czasu oznaczonego w kontrakcie towarzystwa albo wskutek zarządzenia władzy administracyjnej lub (jak przy towarzystwach z ograniczoną poręką) sądu handlowego, ani też przypadnięcia przedsiębiorstw trzecim na własność, jeżeli towarzystwo nie rozwiąże się równocześnie z zaistnieniem tego prawa przypadnięcia. Rozwiązanie towarzystwa akcyjnego przez połączenie się z innym towarzystwem akcyjnym (fuzya) zalicza się do dobrowolnych rozwiązań.

Przy rozwiązaniach, które nie przedstawiają się jako dobrowolne, ma nastąpić zabezpieczenie podatku od zysków wojennych, jeśli jego ściągnięcie narażone jest na szwank, stosownie do postanowień artykułów 44. do 46.

II. Przy przeniesieniach odpowiada przejmujący za podatek od zysków wojennych, mający być swego czasu przypisanym przenoszącemu, o tyle, o ile przez przeniesienie narażonem jest na szwank ściągnięcie podatku od przenoszącego.

Odpowiedzialność ta może w szczególności wtedy mieć miejsce, gdy towarzystwo jedno lub więcej swych przedsiębiorstw przeniesie na inną fizyczną lub prawną osobę bezpłatnie lub za cenę pokrywającą bezpłatne przysporzenie, tak iż pozostający jeszcze towarzystwu majątek nie wystarcza już na zapłacenie podatku od zysków wojennych.

Artykuł 42.

Obowiązek odpowiedzialności organów zastępczych towarzystwa.

Członkowie zarządu, odpowiedzialni osobiście członkowie towarzystwa, kierownicy i likwidatorowie, zaś przy zagranicznych towarzystwach zastępcy i odpowiedzialni kierownicy tutejszokrajowych filii odpowiadają solidarnie za podatek od zysków wojennych, o ile on okaże się nieściągalnym od towarzystwa wskutek niewypełnienia zobowiązań do zabezpieczenia, jak również za koszta

połączone ze ściągnięciem podatku. Dla odpowiedzialności jest bez znaczenia, czy niedotrzymanie przepisów o zabezpieczeniu nastąpiło w zamiarze narażenia na szwank podatku od zysków wojennych czy nie.

Artykuł 43.

Administracyjne ulgi.

O ile ściągnięcie podatku od zysków wojennych nie jest narażeniem na szwank, może Minister skarbu zezwalać w wypadkach zasługujących szczególnie na uwzględnienie na prośbę strony na wyjątki od przestrzegania przepisów zawartych w rozdziale IV.

Egzekucyjne zabezpieczenie przy towarzystwach i przy poszczególnych osobach (§ 27.).

Artykuł 44.

Wymogi zabezpieczenia.

Egzekucyjne zabezpieczenie podatku od zysków wojennych ma przed jego wymierzeniem lub płatnością następować tylko wyjątkowo, a mianowicie tylko wtedy, gdy po sumiennem zbadaniu stanu rzeczy okaże się niebezpieczeństwo narażenia na szwank późniejszego ściągnięcia podatku.

W szczególności ma ono nastąpić:

- a) jeżeli należy przypuszczać, że podatnik chce się przenieść zagranicę;
- b) jeżeli roztrwania swój majątek lub rozdarowuje w uderzająco wysokich kwotach;
- c) jeżeli uzyskuje swój dochód bez większych środków obrotowych lub jeśli z jego zachowania się należy wnioskować, że on zużywa cały dochód lub że majątek, mogący służyć do pokrycia podatku, przenosi na trzecie osoby, których stosunki pokrewieństwa lub innego rodzaju z podatnikiem nasuwają przypuszczenie, że chodzi przytem tylko o pozorne interesy;
- d) jeżeli ze szczególnych okoliczności można wnosić, iż majątek towarzystwa bez utworzenia osobnej rezerwy w myśl artykułu 39. i także bez dostarczenia innego — dobrowolnego — zabezpieczenia podatku zostanie rozdzielonym, zagranicznemu macierzystemu zakładowi oddanym lub w inny sposób usuniętym z pod uchwycenia przez władzę podatkową. Jako szczególne okoliczności tego rodzaju wchodzi w rachubę: utworzenie przedsiębiorstwa tylko na czas trwania wojny, brak większych zakładów ruchu, brak majątku u odpowiedzialnego kierownika, siedziba członków towarzystwa zagranicą itp.

Zabezpieczenia będzie należało domagać się w szczególności od takich osób, które już dotychczas usiłowały utrudnić ściągnięciu podatków.

Artykuł 45.

Kwota zabezpieczenia.

1. Kwota zabezpieczenia winna jak najmożliwiej odpowiadać przyszłej kwocie podatku.

a) Jeśli podatek jest już wymierzonym, ma się rozciągać zabezpieczenie na wymierzoną kwotę podatku.

b) Jeśli podatek nie jest wprowadzie jeszcze wymierzonym, lecz miarodajne podstawy do obliczenia podatku już istnieją albo łatwo i szybko mogą być uzyskane, to należy wypośredkować kwotę podatku, którą się ma zabezpieczyć, na razie na tych podstawach. Celem szybkiego przeprowadzenia zabezpieczenia należy przytem przy obliczeniu nadwyżki przychodu z przedsiębiorstw towarzystwa pozostawić pomnożenia kapitału po myśli artykułu 8., II., bez uwzględnienia; przy tutejszokrajowych towarzystwach należy przychód przeciętny z lat obrotowych w czasie pokoju przyjąć zawsze w wysokości co najmniej 6 procent kapitału zakładowego wedle stanu z początkiem odnośnego wojennego roku obrotowego. Przy towarzystwach zagranicznych należy przychód przeciętny wypośredkować z lat obrotowych w czasie pokoju stosownie do artykułu 8., I. i III.

c) W innych przypadkach, w szczególności jeżeli chodzi o podatek od zysków wojennych, który przypadnie przypuszczalnie na nadwyżkę przychodu lub na nadwyżkę dochodu bieżącego wojennego roku obrotowego, należy ustalić w przybliżeniu kwotę zabezpieczenia na podstawie oszacowania cyfry przychodu lub dochodu i podlegającej wedle tego podatkowi od zysków wojennych nadwyżki przychodu lub dochodu. Przytem należy postępować w następujący sposób:

Władza podatkowa ma na podstawie środków pomocniczych, które się u niej znajdują lub o które bezzwłocznie należy się postarać, zasięgnąć zdania dwóch świadomych rzeczy mężów zaufania i ustalić przypuszczalną kwotę podatku.

Przy oszacowaniu dochodu osób poszczególnych będzie należało wedle możliwości zasięgnąć zdania jednego wybranego i jednego zamianowanego członka komisji szacunkowej jako osób zaufania.

Wezwanie lub poprzednie zawiadomienie podatnika nie jest potrzebnem i należy tego zaniechać, jeśli zachodzi niebezpieczeństwo przewleczenia.

2. Ustalenia przedsięwzięte dla celów zabezpieczenia nie są obowiązujące dla wymiaru podatku.

3. Jeśli wedle okoliczności tylko część wyśrodkowanej kwoty podatku okazuje się narażoną na szwank, to należy zarządzić zabezpieczenie tylko co do narażonej na szwank częściowej kwoty.

Artykuł 46.

Wyjednanie zabezpieczenia.

Jeżeli zabezpieczenie zostanie uznanem za konieczne, to należy potrzebne do wyjednania kroki przedsięwziąć z jak największą szybkością.

Celem zabezpieczenia można wdrożyć w drodze administracyjnej zajęcie ruchomości i ich przechowanie, ewentualnie także przymusowy zarząd. Kwoty pobrane przy tym zarządzie przymusowym ma wziąć władza egzekucyjna w przechowanie.

Jeśli te środki nie wystarczają, a w szczególności jeśli o to chodzi, by uchwycić kwoty zarobku lub jeśli sądowa egzekucya celem zabez-

pieczenia z góry okazuje się bardziej celową, należy wyjednać środki ku zabezpieczeniu z ordynacji egzekucyjnej (§ 374.). Władza podatkowa I. instancyi może wnieść do sądu wnioski egzekucyjny także przez właściwą prokuraturę skarbu.

Tytuł egzekucyjny stanowi natychmiast wykonalne zlecenie zabezpieczenia, którego doręczenie stronie należy spowodować równocześnie z wydaniem administracyjnego zlecenia egzekucyi lub z wysłaniem wniosku egzekucyjnego do sądu.

Zlecenie zabezpieczenia należy wygotować wedle dołączonego wzoru.

Przeciw zleceniu zabezpieczenia dopuszczalnym jest rekurs do krajowej władzy skarbowej, a - przeciw jej rozstrzygnięciu do Ministerstwa skarbu. Obydwa środki rekursowe należy wnosić do władzy podatkowej I. instancyi, która je ma przedłożyć natychmiast krajowej władzy skarbowej; ostatnia ma rekursy przeciw swym rozstrzygnięciom bezzwłocznie odsyłać do Ministerstwa skarbu.

Jeżeli krajowa władza skarbowa nie rozstrzygnie w przeciągu dni 14 lub Ministerstwo skarbu w przeciągu czterech tygodni, to należy spowodować zaniechanie zabezpieczenia.

Leth wtr.

97. i 99. ust. o pod. osob., jak również §§ 115. i 116.
6. marca 1906, Dz. u. p. Nr. 58:

są wpływy sprostowane na kwotę	należy wyłączyć z oznaczonych przedtem wydatków	należy doliczyć do oznaczonych przedtem wydatków	są wydatki sprostowane na kwotę	Stosownie do tego okazuje się przychód roku obrotowego 19. . w kwocie	U w a g a
9	10	11	12	13	14

Wyciąg z ustawy o podatkach osobistych i z ustawy o towarzystwach z ogr. por. odnośnie do ustalenia czystego przychodu.

1. Czysty przychód stanowią z zastrzeżeniem następujących niżej postanowień bilansowe nadwyżki bez różnicy, czy one jako odsetki, dywidendy, tantiemy lub pod jakąkolwiek bądź nazwą i według jakiegokolwiek bądź miary będą rozdzielone, do funduszków rezerwowych złożone, na przyszły rachunek przeniesione lub w inny sposób użyte.

2. Do bilansowych nadwyżek należy doliczać te nie objęte niemi kwoty, które z wyników przedsiębiorstwa roku obrotowego zostaną użyte do jednego z oznaczonych wyraźnie w punkcie 1. lub do jednego z następujących celów:

- a) do powiększenia kapitału włożonego w przedsiębiorstwo;
- b) do spłat na włożone przez uczestników do przedsiębiorstwa kapitały jak również do takich umorzeń długów, których zapłata z bieżących przychodów prowadzi do podwyższenia salda majątku przedsiębiorstwa, mającego się obliczyć wedle zasad należytego bilansu majątkowego, albo które odnoszą się do takich zaliczek lub kwot złożonych, których według punktu 3. c, nie należy doliczać do czystego zysku;
- c) do oprocentowania włożonych w przedsiębiorstwo jako zarodowe wkładki, dalej na obligacje pierwszeństwa lub na inne częściowe zapisy długu jak również przez samych członków towarzystwa w jakiegokolwiek bądź formie pożyczonych kapitałów, o ile są one częściami kapitału zakładowego;
- d) do udzielenia zasiłków z tytułu gwarancji, zaliczek lub dodatków innym przedsiębiorstwom;
- e) do nieodpłatnych świadczeń na rzecz członków towarzystwa lub członków ich rodzin, jak również do takich świadczeń, które się skutecznia na rzecz samych członków towarzystwa za ich działalność w obrocie przedsiębiorstwa towarzystwa; natomiast stanowią ofiary, podarunki i inne darne dary na rzecz osób i zakładów, które do samego towarzystwa nie należą, policzalne wydatki;
- f) do uiszczenia powszechnego podatku zarobkowego wraz z dodatkami;
- g) do pokrycia wykazanych w bilansie przeniesień strat z lat poprzednich po potrąceniu straty mającej się obliczyć wedle postanowień ustawy o podatkach osobistych a urosłej w roku obrotowym, poprzedzającym bezpośrednio rok bilansowy.

3. Natomiast należy potrącić od wykazanych bilansem nadwyżek następujące pozycje w razie, gdy nie weszły one i tak już w rachubę przy obliczeniu tych nadwyżek jako pozycje do potrącenia:

- a) wykazane bilansem przeniesienia zysku z lat poprzednich;
- b) czyste przychody z przedmiotów podatku gruntowego i budynkowego w tej kwocie, w której służą za podstawę do wymiaru podatku gruntowego i budynkowego; przy przedmiotach podlegających podatkowi domowo-klasowemu należy za czysty przychód, uważać tę kwotę, którą musiałby ten przedmiot, w razie gdyby podlegał podatkowi domowo-czynszowemu, przynieść jako czynsz netto, aby podatek domowo-czynszowy równał się przypisanemu faktycznie od przedmiotu podatkowi domowo-klasowemu;
- c) otrzymane zasiłki z tytułu gwarancji lub zaliczki państwowe;
- d) wszystkie zapłacone przez przedsiębiorstwo odsetki bierne z wyjątkiem wymienionych w punkcie 2. c;
- e) odpisy, odpowiadające zużyciu lub obniżeniu wartości inwentarza lub materiału obrotowego jak również zaszyłm w obrocie przedsiębiorstwa stratom w substancji, w kursie lub innego rodzaju, dalej te części przychodu, które z tego samego powodu zostały odłożone do osobnych funduszków (fundusze odpisania, amortyzacji, rezerwy strat itp.); w tym ostatnim przypadku jednak tylko wtedy, jeżeli te fundusze przeznaczone są do pokrycia niedoborów i strat dokładnie oznaczonego rodzaju i jeżeli straty i niedobory tego rodzaju albo już zaszyły, albo też ich jako przypuszczalnego wyniku stosunków przedsiębiorstwa spodziewać się należy. Stosowność wysokości przedsięwziętych odpisów, względnie odłożeń ma władza podatkowa, w razie gdy ma co do tego wątpliwości, sprawdzić przez rzeczoznawców. Użycia kwot odpisów na sprawienie inwentarza lub materiału obrotowego nie należy uważać za powiększenie kapitału włożonego w przedsiębiorstwo;
- f) zasiłki, dawane na cele zaopatrzenia funkcyjnaryszy;
- g) tantiemy wypłacone funkcyjnaryszom przedsiębiorstwa na podstawie umowy.

Formularz do artykułu 46.

Starostwo
 Administracja podatkowa w

Zlecenie zabezpieczenia.

Poleca się niniejszem Panu, by dla mającego się przypisać podatku od zysków wojennych od nadwyżki przychodu — nadwyżki dochodu — wojennego roku obrotowego złożył aż do niszczenia podatku zabezpieczenie w kwocie

Zlecenie to jest natychmiast wykonalnem.

Przeciw temu zleceniu można wnieść rekurs do oznaczonej wyżej władzy podatkowej w przeciągu 30 dni licząc od dnia następującego po doręczeniu. Wykonanie zlecenia zabezpieczenia nie podlega przez to wstrzymaniu.

